

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 20 marca 2015 r.

Poz. 1675

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.15.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 13 marca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 199),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr V/21/2015 Rady Gminy Lubomia z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w gminie Lubomia dla określonych terenów – etap 1, z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

W dniu 30 stycznia 2015 r. Rada Gminy Lubomia podjęła uchwałę Nr V/21/2015 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w gminie Lubomia dla określonych terenów – etap 1.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 199) – zwanej dalej: u.p.z.p., Wójt Gminy Lubomia w dniu 11 lutego 2015 r. przekazał organowi nadzoru uchwałę Nr V/21/2015 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w gminie Lubomia dla określonych terenów – etap 1, celem zbadania jej zgodności z prawem oraz dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 ust. 1 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 10 marca 2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, mające na celu zbadanie legalności uchwały. W trakcie prowadzonego postępowania organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z naruszeniem zasad i z istotnym naruszeniem trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

1. Naruszono zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie przepisu art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p., który wskazuje obligatoryjne parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Do parametrów tych należą w szczególności: maksymalna i minimalna intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalna wysokość zabudowy, **minimalna liczba miejsc do parkowania**, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji, oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

W przedmiotowym planie miejscowym Rada Gminy Lubomia w § 8 ust 4 ustaliła wskaźniki minimalnej ilości miejsc do parkowania dla obiektów handlowych, obiektów sportowo – rekreacyjnych, hoteli i moteli, biur, zakładów produkcyjnych i rzemieślniczych, lokali rozrywkowych, szkół, przedszkoli i żłobków, przychodni zdrowia. Nie został określony obligatoryjny wskaźnik ilości miejsc postojowych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, co narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p oraz § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

2. W myśl art. 3 ustawy z 3 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687 ze zm.) cmentarze zakłada się i rozszerza na terenach określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Cmentarze zgodnie z przepisami obowiązującego porządku prawnego, winny być lokalizowane na ogrodzonym terenie, odpowiednim pod względem sanitarnym. W myśl postanowień rozporządzenie z dnia 25 sierpnia 1959 r. Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315) teren pod cmentarz powinien być lokalizowany w sposób wykluczający możliwość wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 m do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone, o czym stanowi § 3 ust. 1 wyżej przywołanego rozporządzenia o cmentarzach. Jak z powyższego wynika, wyznaczonym w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenem szczególnym są tereny cmentarzy ze względu na sformułowane w przepisach prawa szczególne uwarunkowania, jakie powinny spełniać tereny przeznaczone pod cmentarz. Organy gminy lokalizujące na danym terenie cmentarz winny zatem w planach miejscowych tak projektować tereny cmentarzy, aby zabezpieczyć spełnienie wymogów dotyczących ich lokalizacji, wynikających m. in. z przepisu § 3 ust. 1 cytowanego rozporządzenia o cmentarzach. Cmentarz zatem, winien być zlokalizowany tak, aby w odległości co najmniej 50 m od jego granic nie było żadnych obiektów wskazanych w § 3 ust. 1 rozporządzenia o cmentarzach. Jak zauważa Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku II OSK 823/13 z dnia 14 października 2014 r.: „Skoro zatem przepisy rozporządzenia wymagają, aby odległość nowego cmentarza od istniejących zabudowań mieszkalnych wynosiła co najmniej 150m, to tym samym odległość planowanych do realizacji budynków mieszkalnych od istniejącego już cmentarza również powinna wynosić nie mniej niż 150m.” Wykładnia celowościowa powołanego przepisu prowadzi bowiem do wniosku, że przepisy rozporządzenia określają zarówno w jakiej odległości od innych terenów, w tym terenów o zabudowie mieszkaniowej mogą być lokalizowane nowe cmentarze, jak również w jakiej odległości od istniejących cmentarzy może być lokalizowana inna zabudowa, w tym zabudowa mieszkaniowa.

W § 1 ust. 3 uchwały Nr V/21/2015 w sprawie miejscowego planu wskazano, że oznaczenia na rysunku planu nie wymienione w ustępie 2 - są elementami informacyjnymi planu. Zatem, na terenach oznaczonych symbolami 7A/1MN i 15B/1MN, które przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, na rysunku planu wrysowano strefę sanitarną od cmentarza pomniejszoną do 50m, tylko jako element informacyjny planu. Niemniej jednak, w § 21 ust. 2 wprowadzono ustalenia dla niniejszej strefy ochronnej w brzmieniu: *Na terenach o symbolach 7A/1MN i 15B/1MN przy lokalizacji nowych budynków należy uwzględnić zgodnie z przepisami odrębnymi strefę ochronną od cmentarza, której granice pokazano orientacyjnie na rysunku planu, poprzez wykluczenie w granicach tej strefy możliwości lokalizacji zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących artykuły żywności.* Pomijając fakt, że wprowadzono ustalenia dla terenów, których granice zostały określone orientacyjnie i informacyjnie, to ustalenia niniejsze są powtórzeniem przepisów rozporządzenia w ograniczonym zakresie. Bowiem organ uchwałodawczy wybiórczo wskazał ograniczenia na terenach gdzie występuje potencjalne oddziaływanie od cmentarza. Wprowadzenie tylko niektórych norm z pominięciem ograniczeń wynikających z § 3 ust. 1 rozporządzenia o cmentarzach np. dla zabudowy mieszkaniowej, może sugerować, że intencją organu było zawężenie zakresu obowiązywania rozporządzenia, co jest z punktu widzenia zasad legislacji niedopuszczalne. Powyższe narusza §136 *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku (Dz. U. Nr 100, poz. 908), które do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stosuje się na podstawie § 143 tych zasad. Powyższy przepis wskazuje, że w uchwale nie zamieszcza się przepisów prawnych niezgodnych z ustawami, a także rozporządzeniami. Natomiast zgodnie z rozporządzeniem o cmentarzach, zabudowa mieszkalna może być lokalizowane w odległości co najmniej 150 m od cmentarza, przy czym odległość ta może być zmniejszona do

50 m pod warunkiem podłączenia budynków do sieci wodociągowej. **Natomiast w strefie przy cmentarzu w odległości do 50 m nie jest możliwe sytuowanie jakiegokolwiek zabudowy.** Tak więc w niniejszym planie miejscowym przewidziano przeznaczenie terenu, które nie może być de facto zrealizowane ze względu na zakaz zabudowy wynikający z przepisów rozporządzenia o cmentarzach.

3. W trakcie prowadzonej procedury w sprawie uchwalenia niniejszego planu nie dopełniono obowiązku uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne w trybie art. 17 pkt 6 lit. c u.p.z.p., wynikającego z art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1205 ze zm.) zwanej dalej u.o.g.r.l. Rada gminy w §16 ust. 1 pkt 2 lit. c uchwały, na terenie o symbolu ZL, dla których ustaliła przeznaczenie podstawowe jako lasy i zadrzewienia - dopuściła lokalizowanie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Przeznaczenie terenu lasu pod inwestycje w zakresie infrastruktury technicznej wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia tego terenu na cele nieleśne. Stosownie do art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 u.o.g.r.l zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, po uzyskaniu zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, wynikającej z art. 17 pkt 6 lit c u.p.z.p. Ze względu na to, iż Rada Gminy Lubomia nie wskazała wprost jaka inwestycja w zakresie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej jest możliwa do zrealizowania, a także nie wskazała gdzie będzie ona zlokalizowana na terenie ZL. Zatem należy założyć, iż realizacja dowolnej inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej jest możliwa na całym terenie oznaczonym symbolem ZL, tym samym naruszono wymóg uzyskania zgody na przeznaczenie terenu na cele nieleśne.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 u.p.z.p. jednoznacznie wskazują, iż naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Nr V/21/2015 Rady Gminy Lubomia z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w gminie Lubomia dla określonych terenów – etap 1, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczych przepisy i nie może funkcjonować prawidłowo w pozostałym niezakwestionowanym zakresie, w związku z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione. Zatem należało orzec, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer - Kapala

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Lubomia, ul. Szkolna 1, 44-360 Lubomia
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) A/a JS